

Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»

Навчально-науковий інститут гуманітарних і соціальних наук
Кафедра цивільного, господарського та екологічного права

Вибіркова навчальна дисципліна:

Інвестиційне право

Тема 4.

Види інвестиційних договорів

професор кафедри ЦГЕП

Лектор:

доктор юридичних наук, професор Чабаненко М.М.

Розробники: Чабаненко М.М.

Для студентів напрямів підготовки:

Доступне для завантаження на сайті кафедри:

для магістрів спеціальності 081 «Право»

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=6875>

План

1. Поняття, ознаки та види інвестиційних договорів.
2. Функції інвестиційних договорів.
3. Порядок укладення, зміни та розірвання інвестиційних договорів.
4. Зміст та форма інвестиційного договору.
5. Забезпечення належного виконання інвестиційних договорів.

Література:

1. Мілаш В. С. Господарське право : навч. посіб. для підгот. до іспитів / В. С. Мілаш. 7-ме вид., змін. – Харків : Право, 2021. 402 с.
2. Господарське право : навчально-методичний посібник (для студентів денної та заочної форми навчання) / Подцерковний О. П., Добровольська В. В., Зятіна Д. В., Будурова Г. М. Одеса, 2021. 166 с. URL: Господарське право (Загальна частина) : підручник / за ред. В.С. Щербини, В. В. Рєзнікової. Київ : Видавництво Ліра-К, 2023. 588 с.
3. Інвестиційне право : навч. посіб. у схемах і табл. / Л. В. Крупа. – Харків : Право, 2021. – 58 с.
4. Конспект лекцій «інвестиційне право» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти ОПІ «Менеджмент» спеціальності 073 «Менеджмент» денної форми здобуття вищої освіти. Миколаїв. 2022. 83 с.
5. Лактіонова О. А. Навчальний посібник з дисципліни «Інвестування» / О. А. Лактіонова. Донецький національний університет імені Василя Стуса – Вінниця: «» 2019. 256 с.
6. Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
7. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, № 19-20, № 21-22. Ст. 144. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
8. Про інвестиційну діяльність. Закон України від 18 вересня 1991 року № 1560-XII. Відомості Верховної Ради. 1991. № 47. ст.646. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12#Text>
9. Про режим іноземного інвестування. Закон України від 19 березня 1996 року № 93/96-ВР. Відомості Верховної Ради. 1996. № 19. ст.80. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80#Text>

ВСТУП

Договірна форма є однією з двох основних правових форм інвестування, опосередковуючи не лише вкладення інвестицій, а й організацію інвестиційного процесу.

В інвестуванні його учасники широко використовують різноманітні договори. Договір є основним правовим документом, що регулює взаємовідносини між суб'єктами інвестиційної діяльності (ч. 1 ст. 9 Закону України «Про інвестиційну діяльність»).

1. Поняття, ознаки та види інвестиційних договорів.

Основні ознаки інвестиційного договору, що дозволяють характеризувати їх як окрему групу договорів:

- особливий суб'єктний склад: однією зі сторін договору є інвестор або уповноважена ним особа;

- спрямування договору на реалізацію інвестицій і досягнення запланованого соціально-економічного ефекту, хоча в результаті виконання договірних зобов'язань цього ефекту може й не бути, а лише створюються умови та засоби для його досягнення;

- оплатність договору: за практичні дії щодо реалізації інвестицій виконавець отримує плату за рахунок вкладених інвестором коштів (власне - частина інвестицій спрямовується на оплату роботи виконавців); у результаті виконання договору задовольняються також інтереси інвестора - майнового характеру (отримання збудованого чи поліпшеного об'єкта інвестування), задоволення господарських (запровадження новітніх технологій на виробництві) або соціальних потреб інвестора чи визначеного ним кола осіб;

- ризикований характер інвестиційного договору: вкладаючи інвестиції, інвестор несе основні ризики, пов'язані з вибором (вдалим чи невдалим) виду інвестицій, об'єкта інвестування, форми інвестування, виконавців, а в цілому - ефективністю прогнозування, планування та організації інвестування, що залежить від інвестора;

- форма договору - письмова, а в передбачених законом випадках - нотаріально посвідчена; в окремих (визначених актами законодавства) випадках інвестиційні договори підлягають реєстрації (концесійні, про спільну інвестиційну діяльність за участю іноземного інвестора; щодо реалізації пріоритетного інноваційного проекту та ін.);

-особливості змісту договору, в якому (крім звичайних умов) мають зазначатися:

а) інвестиції з зазначенням їх характеристик (види цінностей та їх ринкова вартість);

б) об'єкт інвестування - об'єкт господарської діяльності чи інших сфер суспільного життя (науки, культури, освіти, охорони здоров'я та ін.), щодо якого закон не встановлює заборон використання їх у цій якості;

в) економіко-правова форма інвестування (інноваційна, капітального будівництва, концесійна, лізингова, іноземне інвестування та ін.);

г) строки (загальний і проміжні) вкладення інвестицій та виконання практичних дій, спрямованих на їх реалізацію;

д) зобов'язання сторін щодо виконання практичних дій, спрямованих на реалізацію інвестицій;

е) розподіл між сторонами ризиків, пов'язаних з інвестуванням, та обов'язки щодо їх страхування.

Класифікація інвестиційних договорів:

Залежно від кількості сторін інвестиційного договору розрізняють двосторонні та багатосторонні інвестиційні договори.

За строком дії розрізняють:

а) короткострокові інвестиційні договори (з разовим або короткостроковим - менше одного року - виконанням; наприклад, придбання контрольного пакета акцій підприємства-конкурента з метою отримання більшості голосів на загальних зборах останнього і забезпечення переобрання спостережної ради та виконавчого органу з включенням до них представників власника контрольного пакета акцій);

б) середньострокові інвестиційні договори (період реалізації інвестицій - від 1 до 5 років; має місце у разі реалізації крупних інвестиційних та інноваційних проектів; договори фінансового лізингу);

в) довгострокові інвестиційні договори (зі строками реалізації інвестицій, що перевищують 5 років; до таких договорів належать концесійні договори; договори на користування надрами (розробку корисних копалин)).

За економічним змістом та юридичними ознаками розрізняють такі види інвестиційних договорів:

а) договори про передання майна у власність, повне господарське відання або оперативне управління з метою інвестиційної діяльності (наприклад, такі договори використовуються при корпоративному інвестуванні: передання майна як вклад до статутного капіталу господарського товариства; закріплення за унітарним підприємством у процесі його створення частини майна засновника на праві господарського відання чи оперативного управління);

б) договори, що передбачають користування чужим майном, з метою здійснення інвестицій (наприклад, на підставі договору лізингу при лізинговій формі інвестування або договору оренди - при корпоративному інвестуванні шляхом створення орендного підприємства);

в) договори про передання майнових прав (скажімо, як вклад при корпоративному інвестуванні);

г) договори про спільну підприємницьку діяльність (наприклад, договір про спільну підприємницьку діяльність за участю іноземного інвестора);

д) договори про виробничу кооперацію (передбачає організацію спільного інвестування кількома інвесторами у виробничі фонди з метою випуску конкурентоспроможної продукції);

е) договори, спрямовані на придбання майна у власність або майнових прав з метою інвестиційної діяльності (наприклад, придбання цілісного майнового комплексу структурного підрозділу іншого підприємства з метою створення на базі цього майна нового підприємства при корпоративному інвестуванні);

є) договори про придбання (передачу) прав на використання об'єктів інтелектуальної власності з метою інвестиційної діяльності (наприклад, прав на використання нових технологій у виробництві);

ж) договори про придбання (передачу) цінних паперів та інших корпоративних прав (договори продажу облігацій підприємства, випущені з метою його інвестування);

з) договори підряду. На виконання науково-дослідних та дослідноконструкторських робіт (опосередковують інноваційне інвестування); на виконання проектно-вишукувальних, будівельних і пов'язаних з ними робіт (опосередковують інвестування у формі капітального будівництва);

е) договори концесії, які опосередковують концесійну форму інвестування.

За характером зобов'язань (майнові чи організаційні) інвестиційні договори поділяються на такі категорії:

-інвестиційні договори організаційного характеру: спрямовані на організацію інвестування, управління інвестиційним процесом; у цих договорах організаційні елементи переважають над майновими;

-інвестиційні договори майнового характеру: спрямовані на вкладення інвестицій, що не потребують значних організаційних дій з боку інвестора;

-інвестиційні договори організаційно-майнового характеру: спрямовані на організацію та вкладення інвестицій (засновницькі договори, концесійні договори, договір фінансового лізингу, договір купівлі-продажу цілісного майнового комплексу підприємства в процесі приватизації, договір на реалізацію інвестиційного проекту на території пріоритетного розвитку чи в спеціальній (вільній) економічній зоні та ін.).

За правовим становищем сторін:

Горизонтальні - укладаються між рівноправними учасниками інвестиційних відносин (договори підряду:

а) на капітальне будівництво;

б) на розробку інвестиційного чи інноваційного проекту; в) на реалізацію інноваційного проекту; договір лізингу та ін.);

Вертикальні - укладаються між суб'єктом інвестування (інвестором) та органом господарського керівництва і характеризуються нерівністю сторін (орган господарського керівництва має виключні права щодо визначення виконавця, предмета договору та його основних характеристик, порядку виконання, значною мірою - щодо умов оплати виконання).

Інвестиційні договори залежно від їх ролі в інвестиційному процесі:

Основні - забезпечують вкладення інвестицій, розробку та реалізацію інвестиційних та інноваційних проектів; укладаються між інвестором (уповноваженою ним особою) і виконавцями;

Інвестиційно-обслуговуючі - спрямовані на надання учасникам інвестування (насамперед інвесторові) відповідних послуг (фінансових, інжинірингових, посередницьких та ін.) як необхідних для забезпечення вкладення ним інвестицій (наприклад, договір іпотечного кредитування - при спільному інвестуванні в будівництво житлових будинків/комплексів;

Договір на управління інвестуванням (укладається за відсутності в інвестора відповідних можливостей, знань, навичок, фахівців) - найчастіше застосовується для управління капітальним будівництвом).

За кількістю сторін: інвестиційні договори можуть бути двосторонніми та багатосторонніми:

- а) кількості сторін з різними функціями - договір фінансового лізингу;
- б) численності сторін з однаковими функціями, ілюстрацією чого може бути договір про спільне інвестування за участю кількох інвесторів ;
- в) кількості наявності на боці однієї сторони кількох осіб - співвиконавців.

2. Функції інвестиційних договорів

Значення інвестиційних договорів, їх роль у сфері інвестування та загалом - у господарській сфері країни найбільш повно розкривається через їх функції - основні напрями дії інвестиційних договорів та/або ті економічні результати, досягнення яких забезпечується у разі застосування цього різновиду господарських договорів.

Регулятивна функція проявляється в тому, що за допомогою інвестиційного договору здійснюється регулювання відносин між сторонами. Хоча інвестиційний договір укладається на підставі закону, але разом з тим забезпечує врахування специфіки конкретного договірного зв'язку і відповідно - містить положення, що конкретизують положення закону (щодо порядку та строків виконання договірних зобов'язань, кількісних та якісних характеристик предмета договору тощо) чи заповнюють його прогалини (наприклад, встановленням конкретного розміру санкцій за порушення умов договору, якщо такі санкції не передбачені законом).

Координаційна функція проявляється в тому, що учасники інвестування, заінтересовані у спільній співпраці, розробляють умови інвестиційного договору шляхом погодження своїх позицій (нерідко відмінних) щодо договірних умов, які б були прийнятними для всіх сторін договору.

Контрольно-інформаційна функція проявляється в тому, що за допомогою інвестиційного договору здійснюється контроль за ефективністю дій (діяльності) суб'єктів інвестування. Так, участь у конкурсі чи тендері на визначення виконавця інвестиційного проекту кількох (багатьох претендентів) свідчить про привабливість інвестиційного проекту для виконавців, а успішність спроб інвестора отримати фінансову підтримку з боку держави, органу місцевого самоврядування, фінансових установ (у т.ч. міжнародних фінансових організацій) - про значну суспільну значущість, ефективність інвестиційного проекту, відповідність його пріоритетним напрямам суспільного розвитку (економічного, освітнього, наукового, культурного тощо).

Ступінь ефективності охоронної функції інвестиційного договору проявляється в можливості забезпечити захист прав і законних інтересів сторін договору і залежить від форми та змісту договору.

Інвестиційний договір виконує також функцію планування - як зв'язків учасників інвестування, так і їх поточної діяльності на забезпечення інвестування відповідно до договірних умов. Як інструмент планування договір використовується на різних рівнях: загальнодержавному, регіональному (щодо територіальних громад) і локальному (внутрішньо-фірмове планування).

Плануючи свою інвестиційну діяльність (інвестиційні операції), інвестор орієнтується на власну потребу в інвестуванні, свої можливості щодо цього, на суспільний попит обраної ним форми інвестування, результативність останнього та можливість отримання фінансової підтримки в реалізації інвестиційного проекту (інвестиційного задуму). Про наявність у інвестиційного договору (як однієї з категорій господарського договору) такої функції, як узгодження економічних інтересів сторін договірною зв'язку з загальногосподарськими інтересами, свідчать положення ч. 2 ст. 193 Господарського Кодексу України щодо обов'язку сторін договору вжити всіх заходів, необхідних для виконання договірних зобов'язань, з урахуванням інтересів іншої сторони та загальногосподарського інтересу.

Специфічною функцією інвестиційного договору є опосередкування відносин між суб'єктами інвестування щодо забезпечення вкладення інвестицій у певні об'єкти із застосуванням певної форми інвестування.

3. Порядок укладення, зміни та розірвання інвестиційних договорів

Єдиного порядку укладення інвестиційного (як різновиду господарського) договору не існує. Ця обставина зумовлена низкою чинників, а саме:

- багатоманітністю інвестиційних договорів;
- різноманітністю підстав їх укладення (вільне волевиявлення сторін чи обов'язковість укладення договору - відповідно до державного замовлення, державного завдання або попередніх зобов'язань сторін, зафіксованих в їх установчих документах, рамочних контрактах);
- складність визначення оптимального виконавця чи покупця як учасника інвестиційних відносин;
- вимоги застосування певних процедур укладення договору, передбачені законом (наприклад, щодо: договорів концесії; договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації; договорів, виконання робіт за якими фінансується за рахунок державних коштів) або міжнародними договорами України (в т.ч. на отримання кредитів від міжнародних установ та організацій) та ін.

Разом з тим аналіз інвестиційного законодавства дозволяє визначати основні засади укладання інвестиційних договорів, включаючи й процедури, що застосовуються при цьому. Для інвестора важливо визначитися зі своїми майбутніми контрагентами, спроможними забезпечити найбільш ефективно вкладення інвестицій. Цієї мети дозволяє досягти застосування конкурентних способів укладення договорів шляхом залучення до

Конкурентними способами укладення інвестиційних договорів є:

- торги (аукціони, тендери); застосування таких процедур передбачається: Господарським Кодексом України, законами «Про приватизацію державного і комунального майна», «Про публічні закупівлі»;

- конкурси; при застосуванні конкурсу договір укладається з тим із претендентів (потенційних інвесторів, виконавців чи кредиторів), чії конкурсні пропозиції визнані найкращими (найбільш ефективними) відповідно до умов проведення конкурсу; конкурси застосовуються відповідно до законів «Про приватизацію державного і комунального майна».

- процедура редукціону ; застосовується у разі, коли предметом закупівлі є товари чи послуги, для яких існує постійно діючий ринок і які виробляються чи виконуються не за окремо розробленими специфікаціями; проводиться в порядку, передбаченому для процедури відкритих торгів з урахуванням особливостей, передбачених для процедури редукціону; під час проведення процедури редукціону замовник розміщує (поширює) відповідну інформацію.

Серед вищезазначених конкурентних способів визначення виконавця (покупця, продавця) і, відповідно, укладення договору особливу роль відіграють торги (аукціони, тендери) та конкурси, оскільки дозволяють залучити до цього процесу максимальну кількість претендентів. Серед неконкурентних способів укладення інвестиційних договорів розрізняють такі види:

- загальний порядок укладання господарських договорів: процедура укладення господарського договору цим способом (передбачена ст. 181 Господарського Кодексу України) складається з кількох стадій (при цьому кожна наступна настає лише в тому випадку, якщо на попередній стадії договір не було укладено):

- шляхом проведення прямих переговорів повноважними представниками сторін, що може завершитися: а) підписанням попереднього договору (протоколу про наміри або передконтрактної угоди) з фіксацією в ньому обов'язків сторін щодо укладення основного договору в майбутньому після виконання сторонами підготовчих дій або (б) підписанням основного договору, якщо його укладення не потребує попередньої підготовки і сторони дійшли згоди щодо всіх умов договору (такий спосіб зазвичай застосовується при його укладенні між учасниками інвестиційного процесу зі сталими договірними зв'язками і

4. Зміст та форма інвестиційного договору

За ознакою впливу на юридичну силу договору та відповідності умов певному виду договору виділяють:

а) істотні умови, без яких договір вважається неукладеним (визначаються законом як істотні, а також умови, на включення яких до інвестиційного договору наполягає хоча б одна із сторін;

б) звичайні умови, відсутність яких не впливає на юридичну силу договору; включаються до договору за згодою (бажанням) сторін;

в) випадкові умови, які не є характерним для інвестиційного договору, але віддзеркалюють специфіку договірної зв'язку між учасниками інвестування.

До істотних умов інвестиційного договору відносяться:

1) предмет - інвестиції в будь-якій не забороненій законодавством України формі;

2) кількісні та якісні характеристики предмета - інвестицій (кількість та характеристика устаткування та іншого майна, що передається, види та конкретні обсяги робіт тощо);

3) властива інвестиційним договорам спеціальна умова - форма та об'єкт інвестування,

4) ціна договору, тобто вартість інвестицій у національній або вільноконвертованій валюті (якщо здійснюються іноземні інвестиції), а також вартість одиниці виміру конкретного майна, прав, робіт, послуг, що передаються, виконуються;

5) строки інвестиційного договору, оскільки останній зазвичай має тривалий характер (про внесення часток до статутного фонду господарського товариства, про повну сплату акцій, про здійснення виробничої кооперації тощо), а в ряді випадків - також і проміжні строки (1) внесення інвестицій (так, у засновницькому договорі, що опосередковує корпоративну форму інвестування, мають визначатися строки внесення засновниками своїх вкладів - до моменту державної реєстрації товариства у визначеному законом розмірі.

А решту - протягом визначеного засновницьким договором терміну, який зазвичай не може бути більшим за один рік) чи (2) виконання певних етапів робіт (скажімо, в процесі реалізації інвестиційного чи інноваційного проекту).

До звичайних умов інвестиційного договору належать умови про: форми платежу; визначення порядку виконання та прийняття виконання; відповідальність сторін за порушення договірних зобов'язань; порядок розгляду спорів, що виникають між сторонами в процесі виконання договору; обставини, що звільняють сторони від відповідальності; страхування інвестиційних ризиків і обов'язки сторін щодо цього, способи забезпечення сторонами виконання договірних зобов'язань.

До випадкових умов можна віднести, наприклад, надання інвестором виконавцям робіт виробничих і житлових приміщень, забезпечення працівників виконавця харчуванням тощо. Інвестиційний договір укладається, як правило, в письмовій формі (ч. 1 ст. 181 ГК України, ст. 208 ЦК України, ч. 1 ст. 9 Закону «Про інвестиційну діяльність»), що зумовлено низкою чинників і насамперед - необхідністю ведення бухгалтерського обліку та звітності суб'єктами інвестиційних правовідносин (за окремими винятками), захистом інтересів сторін договору.

Розрізняють кілька модифікацій письмової форми, що застосовуються при укладанні інвестиційних договорів як різновиду господарських:

повна письмова форма - єдиний документ, підписаний сторонами (ч. 1 ст. 181 ГК, ч. 2 ст. 207 ЦК), до якого додаються супроводжуючі процес його укладання документи: підписаний сторонами текст договору з усіма додатками, протокол розбіжностей (якщо він мав місце), протокол узгодження розбіжностей (якщо розбіжності узгоджувалися і між сторонами було досягнуто компромісу щодо спірних умов договору), судові рішення (якщо спір передавався на розгляд судовим органам);

скорочена письмова форма у вигляді комплекту листів, телеграм, факсограм та інших документів, якими сторони обмінювалися в процесі встановлення договірної зв'язку (ч. 1 ст. 181 ГК, ч. 1 ст. 207 ЦК), якщо зміст цих документів свідчить про наміри сторін встановити договірний зв'язок та містять істотні умови договору; застосування такої форми забороняється при укладенні організаційно-господарських договорів (ст. 186 ГК); типова форма - сторони договору не можуть відступати від типового договору, затвердженого Кабінетом Міністрів України чи іншим уповноваженим органом держави, але мають право конкретизувати його умови (абз. 4 ч.4 ст. 179 ГК України, ст. 630 ЦК України);

стандартний договір, що являє собою бланк, зміст і порядок заповнення якого визначені правилами, встановленими актами законодавства чи на їх 5 підставі суб'єктом господарських (у т. ч. інвестиційних) відносин; форма застосовується у договорах приєднання (абз. 5 ч. 4 ст. 179 ГК, ст. 634 ЦК), якщо умови договору є заздалегідь визначеними і не підлягають коригуванню (наприклад, договори придбання акцій у процесі проведення їх відкритої підписки);

нотаріальна посвідчена письмова форма: застосовується у передбачених законом випадках (наприклад, у разі продажу в процесі приватизації цілісних майнових комплексів підприємств або їх структурних підрозділів ч. 4 ст. 27 Закону «Про приватизацію державного майна») або за домовленістю сторін (ч. 1 ст. 209 ЦК України); електронна форма договору (договір у формі електронного документа), що набуває все більшої популярності з огляду на поширення використання електронних засобів зв'язку (забезпечує оперативність та економічність укладення договорів у такий спосіб).

Укладення інвестиційних договорів і допоміжних договорів у сфері інвестування у формі електронного документа прирівнюється до письмової форми (інформація в такому договорі зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа), але при цьому сторони договірних відносин мають керуватися не лише відповідними положеннями Господарського та Цивільного кодексів, а й законами.

5. Забезпечення належного виконання інвестиційних договорів

Інвестиційний договір, як і будь-який господарський договір, є обов'язковим до виконання його сторонами (ст. 193 ГК України, ст. 629 ЦК України).

При цьому сторони договору повинні виконувати свої зобов'язання:

1) належним чином (відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що в певних умовах звичайно ставляться) - ч. 1 ст. 193 ГК України;

2) реально (в натурі): заміна реального (в натуральній формі) виконання грошовим зазвичай заборонена, крім випадків, коли інше передбачено законом або договором, або управнена сторона відмовилася від прийняття виконання зобов'язання (ч. 3 ст. 193 ГК України); з дотриманням інтересів іншої сторони та загальногосподарського інтересу (кожна сторона зобов'язана вживати заходів, необхідних для належного виконання нею договірних зобов'язань, а у разі порушення контрагентом своїх обов'язків - вжити заходи щодо зменшення негативних наслідків від цього).

На забезпечення виконання договірних зобов'язань застосовуються різні правові засоби:

а) вибір найбільш оптимальної (з дотриманням вимог закону) процедури укладення договору і відповідно - можливість вибору оптимального контрагента;

б) ґрунтовність визначення зобов'язань сторін та інших умов договору з метою максимального захисту їх законних інтересів;

в) вибір найбільш оптимальної за даних умов інвестування модифікації письмової форми договору (обирається з урахуванням вимог закону, важливості договірного зв'язку для сторін, предмета договору, договірної ціни, терміновості виконання та ін. - сукупності факторів, що

Висновок

Проте наявність інвестиційного договору, укладеного в передбаченій законом формі та з дотриманням вимог щодо змісту, не гарантує дотримання сторонами умов договору. Реальному та належному виконанню господарських договорів сприяють різноманітні способи забезпечення виконання договірних зобов'язань.

Семінарське заняття № 4

ТЕМА 4. ВИДИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ДОГОВОРІВ

План

1. Поняття та ознаки інвестиційного договору
2. Види та функції інвестиційного договору
3. Порядок укладення, зміни та розірвання інвестиційних договорів
4. Зміст та форма інвестиційного договору
5. Забезпечення виконання інвестиційних договорів

Ключові слова та поняття: інвестиція, цінність, інтелектуальна цінність, підприємницька діяльність, прибуток, соціальний ефект, інвестиційна діяльність, об'єкти інвестиційної діяльності суб'єкти інвестиційної діяльності, інвестори, учасники інвестиційної діяльності, іноземні інвестори, іноземні інвестиції, інвестиційний процес, інвестиційний ринок, суб'єкти інвестиційної діяльності, інвестиційний проект, інвестиційний комплекс, макроекономічні чинники інвестиційної діяльності, юридичне забезпечення інвестиційної діяльності, капіталовкладення, інноваційна діяльність, інвестування в обігові кошти.